Zitting rechtbank Gelderland, afdeling bestuursrecht
d.d. 23 februari 2016 om 14:55
Zaaknummer: ARN 15/4755 VEROR 242

PLEITAANTEKENINGEN MR. C. VAN DEUTEKOM

inzake:

de heer **J. SPAANDER**,
wonende te Arnhem

eiseres;
advocaat: mr. C. van Deutekom

tegen:

Burgemeester en wethouders van Arnhem,
zetelend te Arnhem;

Geacht college,

Inleiding

1. Het gaat vandaag over de vraag of de door verweerder verleende ligplaatsvergunning in redelijkheid ambtshalve kon worden verleend aan Calon, terwijl Spaander eerder een toezegging ontving van de portefeuillehouder, een ontvankelijke aanvraag had ingediend van eerdere datum voor deze ligplaats en door toedoen van ditzelfde college tot op de dag van vandaag is afgemeerd op een gevaarlijke en geluidgehinderde ligplaats. De verleende vergunning betreft volgens Spaander een zogenaamde ‘schaarse vergunning’. Er is een schrijnend tekort aan geschikte legale ligplaatsen, zeker voor een schip met de omvang van het zijne. Dit betekent dat de toekenning van deze ligplaats aan Calon, een impliciete weigering is van de door Spaander aangevraagde ligplaatsvergunning. Dit beroep is gericht tegen deze impliciete weigering.

Actueel / aanhouding

2. Spaander heeft vorige week vrijdag, op 19 februari, overleg gevoerd met twee ambtenaren op het gemeentehuis (de heren Kalsbeek en De Ruiter) over een mogelijke nieuwe, legale en gewenste ligplaats voor zijn woonschip. Dit gesprek is op zichzelf positief verlopen, maar een concrete oplossing is nog niet voorhanden. Spaander is eventueel bereid om, indien verweerder daar ook voor voelt, deze procedure voor enkele weken aan te houden, teneinde een minnelijke en finale oplossing buiten rechte te beproeven.

Gerechtvaardigd vertrouwen

3. Spaander stelt zich op het standpunt dat hij aan de schriftelijke toezegging van wethouder Van Gastel d.d. 7 mei 2014, het gerechtvaardigde vertrouwen mocht ontlenen dat de ligplaats aan de Westervoortsedijk 93 aan hem zou worden toegekend. Verweerder heeft nagelaten te beoordelen of dit gewekte vertrouwen (ook al zou dit onbevoegd zijn opgewekt) niettemin diende te worden gehonoreerd. Ook bij het niet honoreren van gewekt vertrouwen kan er aanleiding zijn om schadevergoeding te betalen, ook dat heeft verweerder niet onderkend.

4. Van een onbevoegd gedane toezegging van Van Gastel is overigens geen sprake. Door te stellen dat slechts het college bevoegd was om op de aanvraag te beslissen, gaat verweerder aan een belangrijk aspect voorbij. Ten tijde van de gedane toezegging was namelijk het ‘Algemeen mandaat- en volmachtbesluit gemeente Arnhem 2013’ van kracht. Het desbetreffende besluit is bij het beroepschrift gevoegd.

5. Niet ter discussie staat dat Van Gastel ten tijde van de toezegging in 2014 diende te worden aangemerkt als portefeuillehouder voor woonbotenbeleid. In artikel 6 van het ‘Algemeen mandaat- en volmachtbesluit gemeente Arnhem 2013’ zijn specifieke instructies voor de gemandateerde opgenomen. Indien een gemandateerd besluit afwijkt van het bestaande beleid, richtlijnen of voorschriften, wordt eerst met de portefeuillehouder overleg gevoerd alvorens een besluit wordt genomen. De rol van de portefeuillehouder is in de gemeente Arnhem dus van doorslaggevende betekenis indien gemandateerde besluiten op grond van de APV worden genomen die afwijken van het beleid.

6. Spaander heeft meerdere besprekingen gevoerd met de portefeuillehouder en deze besprekingen leidden tot de schriftelijke toezegging. Spaander mocht er terdege vanuit gaan dat de toezegging bevoegd was gedaan. Het enkele feit dat de toezegging een afwijking van het beleid zou opleveren, maakt dit niet anders. Integendeel, het Algemeen mandaat- en volmachtbesluit 2013 voorziet namelijk expliciet in die mogelijkheid om van het beleid af te wijken en geeft daarbij het laatste woord aan de portefeuillehouder. Spaander mocht kortom op het woord van Van Gastel afgaan en de portefeuillehouder kon vertrouwen opwekken en de gemeente binden.

7. Dat toekenning van ligplaatsen binnen de gemeente Arnhem vaker mondeling plaatsvindt, voorafgaand aan een later schriftelijk besluit, volgt uit de brief van augustus 2014 over een toen nog te verlenen ligplaatsvergunning aan Calon, die onderdeel uitmaakt van het procesdossier. In deze brief is het volgende te lezen: *"In mei jl. bent u door ons geïnformeerd over het feit dat de gemeente eigenaar is geworden van een woonboot met ligplaats aan de Westervoortsedijk 93 en dat wij het recht op deze ligplaats aan u hebben toegewezen voor uw woonschip. Dit betekent dat u vergunning heeft om op deze locatie ligplaats in te nemen met uw woonschip onder nader te bepalen voorwaarden en een nader te bepalen datum."*

8. Spaander heeft echter voor dezelfde ligplaats in juni 2014 een schriftelijke aanvraag ingediend en aan hem werd vervolgens tegengeworpen dat de ligplaats al in mei 2014 aan Calon zou zijn toegezegd zodat zijn aanvraag zou moeten worden geweigerd.

9. Het is wrang om te constateren dat enerzijds richting Spaander wordt verkondigd dat de toezegging van de portefeuillehouder, die bovendien op schrift is gesteld géén besluit zou zijn. Terwijl anderzijds een niet op schrift gestelde ambtelijke toezegging aan Calon van mei 2014, die pas achteraf, in augustus 2014 op schrift werd gesteld, aanleiding vormt om de aanvraag van Spaander te weigeren omdat de ligplaats al zou zijn 'vergeven'. Die beide standpunten zijn niet met elkaar te verenigen.

Fair-play

10. Verweerder stelt dat sprake is van een discretionaire bevoegdheid met een beperkt toetsingskader. Indien sprake zou zijn geweest van twee ontvankelijke aanvragen van twee belanghebbenden die verweerder diende te beoordelen, dan zou verweerder daarin kunnen worden gevolgd. De feitelijke situatie is echter anders.

11. In het onderhavige geval is sprake van een toezegging aan Spaander van mei 2014, een ontvankelijke aanvraag van Spaander van juni 2014. Calon heeft nimmer een aanvraag ingediend. In weerwil van die feiten heeft verweerder besloten om *ambtshalve* vergunning te verlenen aan de heer Calon.

12. Verweerder heeft dus niet op basis van een aanvraag van Calon haar discretionaire bevoegdheid op grond van de APV toegepast, maar juist actief en ambtshalve een besluit genomen om Calon de ligplaatsvergunning te verlenen, wetende dat er al een ontvankelijke aanvraag van Spaander van eerdere datum lag voor dezelfde ligplaats.

13. Door niet, althans niet tijdig te beslissen op deze aanvraag van Spaander én vervolgens wel ambtshalve deze ligplaats te vergeven aan Calon, heeft verweerder gehandeld in strijd met het beginsel van fair-play, dat inhoudt dat een bestuursorgaan de burger zorgvuldig bejegent in die zin dat het bestuursorgaan het verkrijgen van wat een burger als zijn recht ziet niet door het uitstellen of het niet nemen van een beslissing waarbij de burger belang heeft, mag bemoeilijken of frustreren.

Gevaar / geluidhinder

14. Verweerder heeft in een onlangs ten overstaan van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State gevoerde procedure in het verweerschrift erkend dat Spaander is gelegen op een gevaarlijke (in de zwaaikom van grote tankers en binnen een externe veiligheidscirkel) en geluidgehinderde (gezoneerd indurstrieterrein) ligplaats.

15. Gelet op dit schriftelijke standpunt moet worden vastgesteld dat het bestreden besluit onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd en tevens onvoldoende zorgvuldig is voorbereid. In dat besluit wordt immers door verweerder onder verwijzing naar het advies van de bezwarencommissie overwogen dat Spaander niet op een gevaarlijke ligplaats zou zijn gelegen, althans niet gevaarlijker dan de ligplaats van andere ongewenste schepen. Dit is feitelijk onjuist, hetgeen ook volgt uit het verweerschrift, zodat het bestreden besluit om die reden reeds voor vernietiging in aanmerking komt.

16. Belangrijker is echter dat de handelwijze van verweerder juist in het licht van deze onderkende gevaarzetting en hinder onbegrijpelijk is. Er werd een legale veilige ligplaats aangeschaft om een woonschip dat op een ongewenste plek lag af te meren. Het schip van Spaander paste qua omvang op die locatie en stond, zo bleek uit een onderzoek dat in opdracht van het college was uitgevoerd, aantoonbaar en als enige bloot aan acuut gevaar. In weerwil van dit risico én een ontvankelijke aanvraag van Spaander besloot verweerder om niet het schip van Spaander maar een ander schip, op een ongevaarlijke locatie ambtshalve vergunning te verlenen. Een onbegrijpelijke keuze, aldus Spaander.

Verzoek

Gelet op het voorgaande heeft verweerder ten onrechte besloten om de aan Calon verleende ligplaatsvergunning (na heroverweging) in stand te laten. De handelwijze van het college is in strijd met het vertrouwensbeginsel en het beginsel van fair-play.
Bovendien heeft verweerder ten onrechte nagelaten om te beoordelen of het bij Spaander gewekte vertrouwen noopte tot het verstrekken van schadevergoeding.
Gelet op het voorgaande verzoekt Spaander u dan ook u om het beroep gegrond te verklaren en verweerder te veroordelen tot betaling van de redelijkerwijs gemaakte proceskosten.